

6 Binnenland

Vakantie voor zieken wordt te duur

Nog zes maanden onzekerheid voor personeel van zorghotels Rode Kruis

Het Rode Kruis wil de exploitatie van zijn zorghotels in Rheden en Wezep staken. De ledenraad besloot afgelopen weekend tot een half jaar uitstel.

Door SJAAK VAN DE GROEP
WEZEP. Wilma Westdijk (42) vindt het geweldig in IJsselvliedt. Dit zorghotel in Wezep kan omgaan met haar rolstoel, haar blindheid, het hersenletsel dat ze overhield aan een beroerte. „Als gehandicapte pak je niet zomaar het vliegtuig naar Spanje”, zegt ze. Voor vijf dagen IJsselvliedt was ze 415 euro kwijt. De Rotterdamse heeft alweer geboekt voor volgend jaar zomer.

Dat zou wel eens de laatste keer kunnen zijn. Want het Nederlandse Rode Kruis wil van zijn zorghotels af. De hulporganisatie wil de ‘bijzondere vakanties’ niet meer organiseren in de eigen hotels. Te duur. De ledenraad besloot afgelopen zaterdag sluiting ervan nog even uit te stellen. Het komend half jaar onderzoekt het Rode Kruis alternatieven.

Met de huidige rode cijfers is het einde voor IJsselvliedt en De Valkenberg in Rheden nabij. Beide zorghotels – monumentale 19de-eeuwse villa's in fraaie parken – bieden vakanties voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten. Dat zijn er zo'n 3.500 per jaar. Nog eens 3.000 gasten gaan jaarlijks kort op vakantie met het schip de Henry Dunant.

Maar het Rode Kruis krijgt de exploitatie van deze bijzondere vakanties sinds 2010 niet meer sluitend – ondanks de eigen bijdrage van de gasten en inzet van veel vrijwilligers. Tegenover een begrote 6,3 miljoen euro aan uitgaven staat volgend jaar slechts 3,5 miljoen euro aan inkomsten. Voor het schip heeft het Rode Kruis geen alternatief; voor de hotelvakanties wordt uitbesteding overwogen.

Na het ontbijt in IJsselvliedt dirigeert gastvrouw Hennie Smit (69) gasten en begeleiders naar vier buses. Er staan excursies op het pro-

Prinses Beatrix verlaat het Rode Kruisschip Henry Dunant na een bezoek in 1967. Foto Spaarnestad

gramma naar Tuinland Zwolle en een kerstshow in Ermelo. Smit, al 36 jaar vrijwilliger, is verbolgen over de mogelijke sluiting. „Als het zo moet, bedank ik als vrijwilliger. Ze krijgen van mij ook geen cent meer.” Van haar mag het Rode Kruis elders be-

zuinigen. „Laat de top maar salaris inleveren. Of minder geld naar het buitenland”, foertert ze.

Om het tekort te drukken, verhoogt het Rode Kruis komend jaar de eigen bijdrage voor vakantiegeangers. Maar dat kan niet ongelimiteerd;

veel gasten leven van een uitkering. Woordvoerder Hanna Emmering: „We hebben de bijdrage van de gasten al eerder verhoogd. De bijzondere vakanties moeten wel betaalbaar blijven.” En dat betekent dat ook de verliezen aanhouden.

IJsselvliedt heeft plaats voor 34 gasten en zit bijna altijd bomvol. Dat is het probleem niet. Dat de zorghotels toch verlies lijden, komt volgens Emmering onder andere doordat ze in de weekeinden dicht zijn, en nog eens vier weken in de winter. „Anders zijn de werkzaamheden te belastend voor de vrijwilligers.” Maar de kosten – energie, beheer – lopen intussen door.

Dat het Rode Kruis de verliezen permanent financiert, of bijvoorbeeld geld overhevelt door te korten op buitenlandse hulp, is volgens Emmering geen optie. Dat is „geoormerkt geld”, legt ze uit: „Als wij een hulpactie op touw zetten voor een ramp in Haïti, dan moet het geld daar ook naartoe.”

Mocht het Rode Kruis volgend jaar de zorghotels alsnog sluiten, raakt dat niet alleen de gasten en de ruim 2.000 vrijwilligers. Dan kunnen 48 betaalde werknemers op zoek naar een andere baan. Hotelmanager Matie Merkus (59) bijvoorbeeld. Ze is te-

‘Laat de top maar salaris inleveren’

Vrijwilliger Hennie Smit

leurgesteld over de beslissing van afgelopen weekend. „We gaan een onzeker half jaar tegemoet”, zegt Merkus.

Ook zij moet nadenken over de begroting. Een idee voor extra inkomsten heeft ze al. „In de bar kost een drankje 80 cent, een borrel 1,60 euro. Dat zou best omhoog kunnen.”

Merkus zou het verschrikkelijk vinden als IJsselvliedt alsnog moet sluiten. „Sommige gasten komen weinig buiten en zijn al twintig jaar niet naar een markt geweest.”

Vrijwilligster Hennie Smit onderstreept ook de waarde van het zorghotel: „In hun verzorgingstehuis worden onze gasten één keer per week gedoucht, hier elke dag. Sommigen kunnen niet lopen, maar ze gaan dansend weg.”